

Alkotmánybíróság

Ügyszám: IV/46-3/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/46-4/2017
Érkezett:	2017 MÁRC 08.
Példány:	2
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	uu

A tisztelt Alkotmánybírósághoz 2017. január 5. napján kelt a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.Kpk.50.093/2016/6. sz. végzése ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomat a 2017. február 3. napján kelt hiánypótlási felhívásukra az alábbiakkal kiegészítem.

1.) Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés értelmében: „Magyarország független demokratikus jogállam.”

A jogállamiság elve... nem pusztán deklaráció, hanem önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.” (11/1992.(III.5.) AB határozat). „A jogállamiságnak- az Alkotmánybíróság szerint (14/1993 (III.9) AB határozat) – egyik nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság...” ... mely elsősorban azt jelenti, hogy „(i) az állampolgárok jogait és kötelezettségeit törvényben meghatározott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák, (ii) a jogalanyoknak legyen lehetőségük arra, hogy elhatározásaikat a jog elvárásaihoz tudják igazítani.” „A jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világosan és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érinti, tisztában lehessen a jogi helyzettel...(11/1992 (III.5) AB határozat). A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.” (9/1992(I.30.) AB határozat).

A sérelmezett ügyben a bíróság álláspontja az, „hogy a 2015. február 25-én kelt beadványa az építésrendészeti ellenőrzés megindítására vonatkozó kérelemnek minősült, építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem is minősülhetett, figyelemmel arra, hogy ezen eljárást csak hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytatható le.”

A 2016. június 14. napján kihirdetett a 156/2016. (VI.13.) Korm. rendelet egyes építésüggyel összefüggő kormányrendeletek módosításáról, 13. § 23. pontja a 67. § (1) bekezdésében a „ megkeresésére és bejelentés alapján „ szövegrész helyébe a „ megkeresésére „ szöveg került. A bíróság a döntését az új Eljr. 67. § (1) alapította, mely módosítást követően már kérelemre építésrendészeti eljárás nem indítható.

Folyamatban lévő ügy esetére nem vonatkozhat, mivel a hatályba lépést követően megkezdett eljárási cselekményekre rendeli alkalmazni. A bíróság nem az eljárási cselekmény megkezdése idején érvényben lévő jogszabályi előírásokat vette figyelembe, ez ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság és az abból levezetett hátrányos visszamenőleges hatályú jogalkotás és jogértelmezés tilalmával.

Ha az új jogszabály az ügyfélre kedvezőbb elbírálást tartalmaz, lehetőség van a jogszabály visszamenő hatályú alkalmazására is, erről azonban a jogszabálynak kifejezetten rendelkeznie kell. Az új jogszabály visszamenő hatályú alkalmazása ilyen esetben is csak akkor lehetséges, ha a jogszabály úgy rendelkezik, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

Az anyagi jogszabály által biztosított jogosultság a jogosultsági feltételek vizsgálatára vonatkozó eljárási szabályok módosítása révén alkotmányosan nem vonható el.

Mivel a bíróság nem megfelelő jogszabályi előírásra hivatkozott, így annak alapján levont következtetései sem fogadhatók el. Így azon megállapítása sem fogadható el, hogy a 2015. február 25-én kelt beadványom építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem minősülhet. A 2015. február 25. napján érvényben lévő Eljr. 67. § (1) bekezdése szerint:

„67. § (1) Az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére és bejelentés alapján folytat le.

(2) Az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást folytat le, ha az ellenőrzésen megállapítja, hogy...”

A hivatkozott 67. § (1) bekezdés szerint a 2015. február 25 napján kelt bejelentésem alapján lefolytatható volt és le is folytatták az építésrendészeti eljárást az első- és másodfokon eljáró építésfelügyeleti hatóságok.

A leírtak alapján a bíróság az idézet megállapítását követően kifejtett véleménye törvénytelen:

„Az előzőekben kifejtetteket figyelembe véve nem bír relevanciával kérelmező azon nyilatkozása, miszerint az ő bejelentése képezte a vizsgálat tárgyát, mert az építésrendészeti eljárásban az azt megelőző ellenőrzés során feltárt szabálytalanságok képezik a vizsgálat tárgyát, és ha még ezen feltárt szabálytalanságok meg is egyeznek a kérelmező bejelentésében foglaltakkal, ezen tény akkor sem teszi lehetővé kérelmező ügyféli jogainak gyakorlását, mert ahhoz az kellett volna, hogy kérelmező az építésrendészeti ellenőrzést követő építésrendészeti eljárásban tegyen nyilatkozatot, vagy nyújtson be kérelmet. Ezen okból nincs jelentősége a kérelmező Ket. 29. §(1) bekezdésére való hivatkozásnak sem, mivel az építésrendészeti eljárás – kérelmező állításával ellentétben – nem kérelemre indult eljárás, a kérelmező 2015. február 25-én kelt beadványa pedig nem az építésrendészeti eljárást megindítására irányuló kérelem. „

A bíróság megállapítása, hogy az Étv. és az Eljr. értelmében az építésrendészeti ellenőrzés és az építésrendészeti eljárás egymástól különálló eljárást takarnak. A meghatározása nem megfelelő, mivel az építésfelügyeleti ellenőrzés és az építésrendészeti eljárás két különálló eljárást takar. Az építésfelügyeleti ellenőrzést az Eljr. 61-64 §, míg az építésrendészeti eljárást 67-68. § tartalmazza. Az Eljr. olyan megfogalmazást nem ismer, hogy építésrendészeti ellenőrzés.

Sérti a jogbiztonságot az olyan bírósági döntés, amely mind az egyértelműen megfogalmazott jogszabály szövegével, mind az abból levezethető, a jogalkotó szándékával, jogértelmezésével ellentétes, mert kiszámíthatatlanná teszi a jogalkalmazást és ennek kapcsán nem lehetek tisztában a jogi helyzetemmel.

2./ „ R) cikk (1) Az alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

„ T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

Alaptörvényben szabályozza Magyarország jogrendjét, az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit, meghatározza az államszervezetre vonatkozó alapvető szabályokat. Az Alaptörvény magát nem tartja jogszabálynak, a legmagasabb szintű jogforrás, minden más jogszabály ebből vezethető le és erre vezethető vissza, így az Alaptörvénnyel jogszabály nem lehet ellentétes.

A 2016. június 14. napján kihirdetett a 156/2016. (VI.13.) Korm. rendelet egyes az építésüggyel összefüggő kormányrendelet által módosított 13. § 23. pontja a 67. § (1) bekezdésében a „ megkeresésére és bejelentés alapján „ szövegrész helyébe a „ megkeresésére „ szöveg került.

Ezzel a módosítással megszüntette a törvény, hogy ügyfélként építésrendészeti eljárást lehessen indítani a 2016. június 14. napját követő eljárások során. Ezzel a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján biztosított ügyféli jogom gyakorlását vontta meg, hogy a szomszéd jogszabályban meghatározott beépítettség mértékét túllépve építkezett és jogos érdekeim védelmében már fellépni nem tudok, építésrendészeti eljárást nem indíthatok. A sérelmek orvoslását más jogszabály nem biztosítja kellőképpen (pl 2013. évi V. törvény 5:23 §-a) mivel ezek az eljárások anyagi értelemben biztosítanak viszonylagos elégtételt, de a szabálytalan állapotot nem változtatnak, nem szüntetik meg, így az érdekeimre nézve hátrányos következményekkel jár, ennek megszüntetése.

3./ XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Jelen panasz eljárásban a 2015. február 25. napján kelt beadványom alapján nem a törvényi előírásoknak megfelelően, de megindította az első fokú építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást. Helyszíni szemlét tartott, majd végzéssel az eljárást megszüntette, mivel a melléképület több mint tíz éve épült, ezért intézkedésnek véleménye alapján már nincs helye. A másodfokú eljárásra is az általam benyújtott fellebbezés nyomán került sor, ahol elismerték ügyféli jogállásomat. A másodfokú eljárásban az építésrendészeti eljárást megszüntető végzést megsemmisítette és az elsőfokú építésfelügyeleti hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kell az építésrendészeti eljárásban érintett ügyféli kört a jogszabályi előírások alapján, részükre az eljárás megindításáról szabályszerű értesítést kell küldeni, amely tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeire történő figyelemfelhívást. A továbbiakban a Ket 50. § (4) bekezdésében előírt bizonyítékok értékelésével az épület 10 éven túliségát kell vizsgálnia.

A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak a másodfokú hatóság iránymutatása szerint kell, kellett volna eljárnia. Az elsőfokú hatóság ennek az előírásnak csak részben tett eleget azzal, hogy az építésrendészeti eljárásban érintett ügyfélkört bevonta. A Ket. 50. § (4) bekezdésében előírt bizonyítékok értékelésével az épület 10 éven túliségát nem vizsgálta, új helyszíni szemlét nem tartott. Az építésrendészeti eljárását ismételtelen megszüntette. Ez ellen ismételtelen fellebbezéssel éltem.

A fellebbezésem az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság 2016. március 02. napján kelt SZ-07/74/00042-4/2016. sz. végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) 15. § (6) bekezdése, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló, többször módosított 1997. évi LXXVII. törvény (továbbiakban Étv.) 53/C. § (7) bekezdése szerint nem minősülök ügyfélnek, ugyanis az elsőfokú eljárásban sem nyilatkozatot, sem pedig kérelmet nem nyújtottam be, ezért ügyféli jogaimat nem gyakorolhatom. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy mivel az új eljárásban sem nyilatkozatot sem pedig kérelmet nem nyújtottam be így ügyféli jogait nem gyakorolhatom, így a fellebbezés benyújtására nem voltam jogosult, ezért érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Ket. 102. § (3) bekezdés b) pontja alapján.

A bíróság jelen ügyben a „ nemperes eljárás tárgya kizárólag annak eldöntése volt, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság jogszerűen utasította-e el érdemi vizsgálat nélkül kérelmező építésrendészeti eljárást megszüntető végzés fellebbezését arra való hivatkozással, hogy a kérelmező az építésrendészeti eljárásban jogait nem gyakorolhatta, mivel az építésrendészeti eljárásban kérelmet nem nyújtott be, nyilatkozatot nem terjesztett elő. A bíróság erre tekintettel a kérelmező által az építésrendészeti eljárás megszüntetésével kapcsolatos kifogásait nem vizsgálhatta.”

Az 1. pontban már kifejtettem, hogy téves jogértelmezés alapján, nem megfelelő eljárási cselekményt vizsgálva utasította el a felülvizsgálati kérelmemet a bíróság.

Továbbá annak alapján, „ hogy az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban a vonatkozó jogszabályok maradéktalan betartásával megvizsgálta, és kiértékelte az építésrendészeti eljárásban ügyfélként figyelembe vehető személyeket az építésrendészeti eljárás megindításáról, az értesítésben pedig felhívta őket az Étv. 53/C. § (7) bekezdésében foglalt azon rendelkezésre is, hogy az ügyféli jogait ezen eljárásban csak akkor gyakorolhatja, ha az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. Az építésrendészeti eljárás során egyetlen, az elsőfokú hatóság által értesített ügyféltől, így kérelmezőtől sem érkezett kérelem vagy nyilatkozat, mely tényre tekintettel az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg, hogy építésrendészeti eljárást megszüntető végzéssel szemben kérelmező nem volt jogosult ügyféli jogait gyakorolva fellebbezéssel élni. „

A közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata iránti eljárásban a bíróság a kereseti kérelem, azaz a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálja a döntés jogszerűségét.

Felülvizsgálati kérelmemben, illetve annak kiegészítésében is hivatkoztam, hogy a 2015. február 25-én kelt beadványom alapján kezdődött az építésrendészeti eljárás, tehát hivatalból nem indulhatott.

Az alapeljárásban ügyféli jogállásom elutasításra nem került. A másodfokú eljárásra is az általam benyújtott fellebbezésem nyomán került sor, ahol szintén nem volt vitás, hogy ügyfélnek minősülök. A másodfokú eljárásban hozott határozat az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt elsőfokú eljárásban hozott újabb elsőfokú határozatról is postai úton értesített. Ellene ismét fellebbezéssel éltem, melyet az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasított, hogy az új eljárásban sem kérelmet, sem nyilatkozatot nem nyújtottam be, ezért ügyféli jogaim nem gyakoroltam.

A másodfokú építésfelügyeleti hatóság az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság által hozott, általam megfellebbezett építésrendészeti eljárást megszüntető végzését megsemmisítette és új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás elrendelése ügyindító eljárási végzés, amely az ügyet érdemben

nem zárja le. A Ket. rögzíti (végzésben is rögzítésre került) azt is, hogy a döntést megsemmisítő és új eljárásra utasító végzés ellen nincs helye jogorvoslatnak. Az új eljárásra való utasítás, olyan hatósági cselekmény, amely nem minősül önálló, külön eljárásnak, mert a hatósági cselekmény célja a jogsértés, a jogszabálysértő helyzet orvoslása. A megismételt eljárásban csak részben tett eleget ennek a követelménynek, a szomszédos ingatlanok tulajdonosainak ügyféli jogok gyakorlására értesítést küldött. Az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság a megismételt eljárást ezt követően ismét megszüntette. Ismételt jogsértő döntése ellen fellebbezésemet érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Ezzel az ügyben érdemi döntés nem született. A kérelmem elbírálásra nem került, illetve a másodfokú eljárásban kötelezettséggként előírt vizsgálatot nem végezte el, hogy az épület 10 éven túliségát a bizonyítékok meglétének vagy esetleges hiányának megfelelő nem dokumentálta. Ezt követően megállapításai alapján jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kellett volna a további eljárási lépéseit megtenni.

A tényállás tisztázása során érvényesül a hivatalbóliség elve, a hatóság ebből kifolyólag hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét. A tényállás tisztázása a releváns tények felderítését jelenti, ez pedig a hatóság kötelessége. Mindennek azért van különösen nagy jelentősége, mert hiányos tényállás esetén az abból levont következtetések is tévesek lesznek és így a hatóság döntése nem lesz megalapozott. A tényállás tisztázásának hiánya mindezek miatt súlyos eljárási hibának minősül.

A hatóság ezzel megsértette a Ket. egyes alapelveit is. A Ket. 1 § (1) bekezdése kimondja, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. A (2) bekezdés értelmében a közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági- érdekét szem előtt tartva jár el. A (4) bekezdése alapján az ügyfelet megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.

4./ „XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

Az Alkotmánybíróság 6/1998.(III.11.) AB határozata szerint...a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan”, vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes” ...A tisztességes eljárásnak...nem nevesített, de általánosan elismert eleme a „ fegyverek egyenlősége” ...”. „ A fegyverek egyenlőségének „ elemei az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a személyes jelenlét biztosítása, a felek mindegyikének lehetősége arra, hogy tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson a releváns adatokat megismerhesse.”

Jelen panaszom alapját képező ügyben egyik leglényegesebb jogsérelmem, hogy a hatóság eljárása során, minden egyes elemeiben, illetve maga az egész eljárásában tisztességtelen volt.

A 2015. február 25-én kelt levelem alapján megindult I. fokú építésfelügyeleti hatóság az eljárásba az ügyfélkört nem vonta be. Az eljárását helyszíni szemle megtartásával kezdte meg. Az építésrendészeti

eljárást úgy szüntette meg, hogy nem vonta be az ügyfélkört, és megállapította, hogy az ügyben a részéről intézkedésnek már nincs helye, mivel a melléképület több mint tíz éve épült. A fellebbezésem eredményeként a másodfokú építésfelügyeleti hatóság a végzést megsemmisítette, és új eljárás lefolytatására kötelezte az elsőfokú hatóságot, melynek tárgya továbbra is az én kérelmem vizsgálatának ismételt elvégzését szolgálta. A másod fokú hatóság, mint már idéztem előírta, hogy a megismételt eljárásban az első fokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti.

Nem kellett ismételt a kérelmet benyújtanom, mivel az eredeti 2015. február 25-én kelt kérelmem törvényben meghatározott megfelelő vizsgálatát az első fokú hatóság nem végezte el, így továbbra is az eredeti kérelmem képezte az új eljárásban a vizsgálat tárgyát. Jogosultságom ennek alapján nem változott, továbbra is fennáll. A megismételt eljárásban annyiban történt változás, hogy megtörtént a törvény előírása szerint az eljárás megindítása és az ügyféli kör értesítése. A végzés nem tartalmaz arra vonatkozóan információt, hogy a szomszédok tettek-e nyilatkozatot vagy sem. A megismételt eljárásban helyszíni szemlét nem rendelt el, a tényállást továbbra sem tisztázta. A megismételt eljárásban hozott végzésében a korábban meghozott a másod fokú hatóság által megsemmisített végzésében közöltek ismételte meg.

A megismételt elsőfokú építésfelügyeleti hatóság az építésrendészeti eljárást ismét megszünteti.

Az indokolási részben ismételt hivatkozik arra, hogy az épületek több mint tíz éve épültek, így nem intézkezdhet azokkal kapcsolatos ügyben.

Az ismételt építésrendészeti eljárást megszüntető végzése ellen fellebbezéssel éltem. Az elsőfokú hatóság a törvény ellentétesen a fellebbezésem a törvények előírása alapján nem terjesztette fel határidőben a másodfokú hatósághoz, hanem 2016. március 2-án kelt végzésében saját hatáskörben, érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Csak formálisan gyakorolhattam a megismételt eljárásban jogorvoslati jogom, mert fellebbezésem érdemi vizsgálat nélkül utasította el, így érdemi II. fokú hatósági eljárásra nem került sor. Az általam megindított eljárás csak az elsőfokú építésügyi hatósági eljárás megismétléséig jutott, úgy, hogy érdemi vizsgálat az ügyben nem történt.

Az eljárás érdemi vizsgálatát nélküli elutasítását egy jogszabálysértésre alapozta, mely szerint „az eljárás megindításáról értesített ügyfél ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. A nyilatkozat, illetve kérelem tartalmi követelményeit a törvény vagy a felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet meghatározhatja. „

Megállapította, hogy az új eljárásban fellebbező sem nyilatkozatot sem pedig kérelmet nem nyújtottam be a Mátészalkai Járási Hivatal Építésügyi Osztályához, ezért ügyféli jogaimat nem gyakorolhatom.

Az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság végzése ellen melyben fellebbezésem érdemi vizsgálat nélkül elutasította, az ügyféli jogomtól megvonása miatt élhettem jogorvoslattal, megfellebbeztem. A másodfokú építésfelügyeleti hatóság a fellebbezésem elutasította és az elsőfokú hatóság végzését helybenhagyta.

Az első és másodfokú hatóságok megsértették a Ket. eljárási alapelveit is, amikor a döntés közlése kapcsán figyelmen kívül hagyták, korábban elismert ügyféli mivoltomat. A hatóságok ezen eljárása nem felel meg sem a jóhiszeműség, sem az ügyféllel való együttműködés követelményének, a jogszabály keretei között nem az ügyfél jogomnak és jogos érdekemnek szem előtt tartásával jártak el.

A másodfokú építésfelügyeleti végzés ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, mely elutasította.

A bíróság megsértette az Alaptörvényben foglalt kötelezettségét, mikor a felülvizsgálati eljárásban az eljárási jogszabálysértések miatt a közigazgatási határozatot nem helyezte hatályon kívül, mivel az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott. Az eljárási jogsértések az ügyféli jogok gyakorlásának szükségtelen korlátozása révén súlyos, az érdemi döntés tartalmát is befolyásoló volt, úgy az az eljárás egészét teszi jogsértővé, azaz sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot.

5./" XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. „

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében /jelenleg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében/ a „ sérti” kifejezés ... azt jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak a fél számára lehetővé, és a jogorvoslati fórum számára kötelezővé kell tennie, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás- törvénysértő, meglapozatlan – volta esetén teljesítsék. Az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.”

Sérelmemnek a lényegét a jogorvoslathoz való jogom megsértésére alapozom.

Az I. fokú építésfelügyeleti hatóság megismételt eljárásban hozott határozata az eljárást ismételten megszüntette. Ellene benyújtott a fellebbezésemet érdemi vizsgálat nélkül törvénysértően elutasította. Mindezek folytán sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogom, az I. fokú építésfelügyeleti hatóság nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy a jogszabályi előírások betartásával előterjesztett jogorvoslati kérelmem érdemi vizsgálat tárgyává tegye. Az alapjogsérelem a másodfokú döntés hiányában ölt testet: a jogorvoslathoz való jog sérelme az által valósult meg, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések biztosították az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság ismételt építésrendészeti eljárást megszüntető végzése ellen a fellebbezés benyújtottam, de fellebbezési jogom el nem ismerése miatt azonban jogommal nem tudtam élni. A törvényben biztosított jogorvoslati út igénybevételének a lehetőségétől a már megismételt elsőfokú építésfelügyeleti hatóság törvénysértő végzése ellen kifejtett az ügyet érintő érveim, bizonyítékaim a fellebbezés elbírálására hatáskörrel rendelkező másodfokú építésfelügyeleti hatóság elé tárjam, és a másodfokú hatóság azokat a vonatkozó eljárási jogszabályok keretei között érdemi vizsgálat tárgyává tegye, abban az első fokon eljáró építésfelügyeleti hatóság a lehetőségtől elzárt.

Az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás indokát jogszabálysértésre alapozta, hogy mivel ügyféli jogomat nem gyakoroltam az új eljárás során, így a fellebbezés benyújtására nem voltam jogosult. Jogorvoslati jogom csak az ügyféli jogaim megvonása miatt élhettem, melyet jogszabálysértően a másodfokú építésfelügyeleti hatóság elutasított.

Sérült a jogorvoslathoz való jogom a bírósági eljárásban is. A fellebbezésemet érdemi vizsgálat nélkül elutasító közigazgatási végzés ellen a Ket. 109. §-a alapján bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő. A bíróság a közigazgatási végzést helybenhagyta. A bíróság ennek folytán nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy - az elsőfokú végzésre is kiterjedő hatállyal- hatályon kívül kellett volna helyeznie és az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezés érdemi elbírálására kellett volna köteleznie a hatóságot, figyelembe véve a Legfelsőbb Bíróság 1/2011.(V.9.) KK véleményében foglaltakat.

A 2017. január 5. napján kelt indítványom, illetve jelen kiegészítem alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bíróság jogi tévedései, súlyos eljárási jogszabálysértései alapján meghozott döntésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg.

Budapest, 2017. március 6.

Tisztelettel:

László Imréné

